

IIA – Inštitut notranjih revizorjev

Svetovalni napotek 2050-3: Opiranje na delo drugih dajalcev zagotovil

Temeljni standard v tej zvezi

2050 – Usklajevanje

Vodja notranje revizije naj deli informacije in usklajuje dejavnosti z drugimi notranjimi in zunanji izvjalci storitev dajanja zagotovil in svetovanja, da zagotovi ustrezno pokritje in čim bolj zmanjša podvajanje dela.

1. Notranji revizor se lahko opira na delo drugega notranjega ali zunanjega dajalca zagotovil ali uporabi njegovo delo pri dajanju zagotovil organu nadzora o upravljanju organizacije, upravljanju tveganj in kontroliranju. Notranji dajalci zagotovil lahko vključujejo področja nalog v družbi, kot so skladnost, varovanje informacij, kakovost ter zdravje in varnost pri delu, ter tudi dejavnosti poslovskega spremljanja. Zunanji dajalci zagotovil lahko vključujejo zunanje revizorje, partnerje v skupnem poslu, preglede strokovnjakov ali druga revizijska podjetja, skupaj s tistimi, ki pripravljajo poročila v skladu z mednarodnim standardom poslov dajanja zagotovil 3402 – Poročila o zagotovilih o kontrolah v storitveni organizaciji.
2. Odločitev o opiranju na delo drugih dajalcev zagotovil lahko izhaja iz različnih razlogov, na primer zato, da notranja revizija lahko obravnava področje, za katero ni usposobljena, da si pridobi prenos znanja od drugih dajalcev zagotovil ali da učinkovito poveča pokrivanje tveganj, ki presegaajo načrt dela notranje revizije.
3. V notranjerevizijski temeljni listini in/ali listini o poslu naj bo posebej navedeno, da ima notranja revizija dostop do dela drugih notranjih ali zunanjih dajalcev zagotovil.
4. Če notranji revizor najame dajalca zagotovil, naj pričakovanja o poslu dokumentira v pogodbi ali sporazumu. Najmanjši obseg pričakovanj naj bo določen za vrsto in lastništvo pričakovanih izidov, uporabljene metode oz. tehnike ter vrsto postopkov in podatke oz. informacije, ki bodo uporabljeni, za poročila o poteku del in nadziranju, ki zagotavljajo ustreznost dela, in za zahteve glede poročanja.
5. Če (poslo)vodstvo v organizaciji poskrbi za sklenitev pogodbe z drugim dajalcem zagotovil in da navodila za delo drugemu dajalcu zagotovil, se mora notranji revizor prepričati, da je navodilo primerno, razumljeno in izvršeno.
6. Pri razmisleku o tem, ali naj se zanese na delo drugih dajalcev zagotovil ali uporabi njihovo delo, naj notranji revizor upošteva njihovo neodvisnost in nepristranskost. Če namesto notranjega revidiranja (poslo)vodstvo najame in/ali usmerja dajalca zagotovil, je treba oceniti vpliv takega dogovora na neodvisnost in nepristranskost dajalca zagotovil.
7. Notranji revizor naj oceni usposobljenost in strokovnost dela, ki ga opravlja dajalec zagotovil. To vključuje med drugim preverjanje, ali ima dajalec zagotovil ustrezne poklicne izkušnje in je strokovno usposobljen, vpisan v register pri ustreznem poklicnem združenju ali inštitutu ter v stroki uživa ugled zaradi svoje sposobnosti in neoporečnosti.
8. Notranji revizor naj še prouči druge sestavine prakse dajalca zagotovil, tako da si pridobi sprejemljivo zagotovilo, da ugotovitve temeljijo na zadostnih, zanesljivih, ustreznih in uporabnih informacijah, kot je zahtevano v standardu 2310 – Prepoznavanje informacij. Vodja notranje revizije mora izpolnjevati standard 2310 ne glede na stopnjo uporabe dela drugega dajalca zagotovil.
9. Notranji revizor mora poskrbeti, da je delo drugega dajalca zagotovil ustrezno načrtovano, nadzirano, dokumentirano in pregledano. Revizor naj prouči, ali so revizijski dokazi ustrezni in zadostni, da lahko določi obseg uporabe in opiranja na delo drugega dajalca zagotovil. Na podlagi presoje dela drugega dajalca zagotovil je treba opraviti še dodatno delo ali preizkusiti postopke za pridobitev ustreznih in zadostnih revizijskih dokazov. Notranji revizor mora biti na podlagi poznavanja poslovanja, okolja, metod in informacij, ki jih je uporabil dajalec zagotovil, prepričan, da so ugotovitve videti sprejemljive.
10. Raven opiranja na drugega dajalca zagotovil je pod vplivom že navedenih dejavnikov: neodvisnosti, nepristranskosti, usposobljenosti, sestavin njegove prakse, ustreznosti izvajanja revizijskega dela in zadostnosti revizijskih dokazov, ki podpirajo raven danega zagotovila. Če se poveča tveganje ali pomembnost dejavnosti, ki jo pregleduje drug dajalec zagotovil, mora notranji revizor zbrati več informacij o teh dejavnostih in pridobiti dodatne revizijske dokaze ter dopolniti delo, ki ga je opravil drugi dajalec

IIA – Inštitut notranjih revizorjev

zagotovil. Da poveča raven zanesljivosti izidov, lahko notranja revizija ponovno preizkusi izide drugega dajalca zagotovil.

11. Notranji revizor naj izide dajalca zagotovil vključi v celovito poročilo o dajanju zagotovil, ki ga preda organu nadzora ali drugim ključnim deležnikom. Pomembne zadeve, ki jih je zbral drug dajalec zagotovil, so lahko podrobno ali v povzetku vključene v notranjerevizijska poročila. Notranji revizor naj vključi sklicevanje na druge dajalce zagotovil, če se poročila opirajo na takšne informacije.
12. Nadaljnje spremljanje je postopek, s katerim notranji revizorji ocenjujejo ustreznost, uspešnost in pravočasnost ukrepov (poslo)vodstva na podlagi predstavljenih opažanj in priporočil, vključno s tistimi, ki so jih dali drugi dajalci zagotovil. Pri ocenjevanju sprejetih ukrepov v zvezi s priporočili drugih dajalcev zagotovil mora notranji revizor ugotoviti, ali je (poslo)vodstvo izvedlo priporočila ali prevzelo tveganje zaradi njihove neizvedbe.
13. Pomembne ugotovitve drugih dajalcev zagotovil naj bi bile upoštevane v zagotovilih in sporočilih, ki jih notranja revizija daje organizaciji. Poleg tega izidi dela, ki so ga opravili drugi, lahko vplivajo na presojo tveganja notranje revizije, ali te ugotovitve vplivajo na oceno tveganja in raven revizijskega dela, ki je potrebno kot odziv na takšno tveganje.
14. Pri ocenjevanju uspešnosti in kot prispevek k boljšemu upravljanju tveganj (Standard 2120 – Upravljanje tveganj) lahko notranja revizija ponovno pregleda postopke notranjih dajalcev zagotovil, vključno s področji nalog v družbi, kot so skladnost, varovanje informacij, kakovost ter zdravje in varnost pri delu kakor tudi spremljanje dejavnosti poslovodstva. Notranja revizija naj pokriva področja tveganja; če pa je njeno drugo področje dela tudi dajanje zagotovil, naj notranja revizija raje le pregleduje uspešnost takšnih postopkov, kot da bi podvajala določeno podrobno posebno delo tega drugega področja.
15. Z oceno drugih dajalcev zagotovil o pomembnih tveganjih je treba seznaniti ustrezna področja v organizaciji ter jih vključiti v obravnavanje v zvezi z okvirom upravljanja tveganj v organizaciji in načrtom dajanja zagotovil. Glej Svetovalni napotek 2050-2: Načrti dajanja zagotovil.

Objavljeno oktobra 2010.

***